

4. NOMÁDSKÉ UMĚNÍ A UMĚNÍ PŘÍRODNÍCH MOTIVŮ

HLADKÉ PROSTORY (VÝŘIVÉ PROSTORY, DALEKO HŮŘE UCHOPITENÉ, SPÍŠE SYPKÉ, NEBO KAPALNÉ)

společenský a kulturní prostor = stávání se

sociální organismy= smečky, kmeny

myšlení se odehrává v jakýchsi problémech

nomádská věda= situačně řeší překážky a problémy, které přicházejí (při stavbách mozků) nemají příliš projektů, moc nepíšou, ale přemýšlí v hlavě (Archimédes)

problém není překážkou, ale výzvou/hrou

exentrická, výstřední

PAUL VIRILIO (jdi mi ze slunce, římský voják zabil Archiméda)

hladké společnosti vytvářejí právě tomu tkutému hladkému prostoru jinou kreativitu, jiné umění než-li prostory rýhované

umění jakoby výřívá, chybí pevný/estetivní návod, který by nás nutil používat například perspektivu

není to umění pevných norem a pevných linií

hladké společnosti mají tendenci vytvářet velmi často ornamenty

nedrží své anatomické tvary, vše je ve výřivém pohybu

NOMÁDI

- kočovníci (mezi oblastí Uralem a Čínou, Sahara) : pastevci, jezdci na koních, bojovníci
způsob života ve válce, nemají pevný domov

krutí lidé, protože mají honosné kultury pohřbívání (funerální kultury), kde praktikují lidské oběti

nezobrazují tváře, nepotřebují je, daleko důležitější je lidské tělo do které patří hlava tělo a jejich dutiny, aby mohlo dojít k magické transformaci

u těchto společností najdeme velmi bohaté zdobení těla (primitivové a nomádi)

zoofilie (nemáš-li ženu, zaběhni do stepi a najdi si kobylu)

proč? Protože do tohoto těla vztupují ta zvířata! Proto jsou ta zvířata tak detailně zobrazována, člověk se ztotožňuje se zvířetem a chce získat jeho vlastnosti, které potřebuje k lovu, potřebuje být stejně silný jako mamut a podobně

postmoderní filozofie - zabývá se “stáváním se zvířetem”: Gilles Deleuze, Felix Guattari

Friedrich Nietzsche: “štěstí je skryto v instinktech” = je skryto v tom zvířeti v nás

kde se tedy objevuje fenomén lidské tváře? Ve státě